

anden Forklaring, er ganske ligegyldigt. Det er Handlingen, der slaar Theorien fast, Theorien slaar ud i Handling. Jeg har derfor Intet imod, at man lader være at tale om statsretslige Theorier, men derfor komme vi ikke videre, thi vi maa alligevel handle efter rigtige Grundsaetninger. Hvad det gjaelder om, er ikke at faae Fred i Diebliffet. Det kan være os ligegyldigt. Ja, de Herrer ere interesserede i snart at faae Fred, thi den nuværende Tilstand kunne de ikke staa sig ved, en saadan Maade at regjere et Land paa er i Længden umulig; Alt gaar til Grunde derved, derfor maa de have Fred, for deres egen, for Landets og ogsaa for Ministrenes Skyld. Men der er ikke den Fred, der ikke kan kjøbes for dyrt. Saae vi kun en Fred, der fører til, at om 1 Aar eller 5 eller 10 Aar efter have vi den samme Historie om igjen, det samme Spektakel, nye Provisorier, saa have vi kun gjort Galt værre. Skulle vi have Fred, saa skal det være en Fred, der sikker de fremtidige Tilstande. Det skal være en Afslutning af de mangeaarige Stridigheder, der have været her i Landet siden, ja i Grunden siden Ministeriet Fr. J. s Afgang, det sidste Ministerium, der forstod at arbejde med Nagsdagen. Det skal være en Afslutning af de uheldige Tilstande, der ere komne frem, fordi Ministerierne ikke have forstaaet at arbejde sammen med Nagsdagen. Vi maa komme til en Forstaaelse af Forsatningen, der sikker os for Fremtiden, at vi tilegne os de Grundsaetninger, som alle Lande i Europa have tilegnet sig, thi vi ere for lille et Folk, til at vi i den Henseende kunne leve vort eget Liv. Hvad der er fornuftigt andre Steder, maa ogsaa være fornuftigt her, ogsaa for Høire. Jeg siger: Et af To, enten maa vi blive enige om en Finantsloov, som slaar fast, at det, der er gjort mod Folkethingets Ret, gaar bort, eller vi maa blive enige om en Forstaaelse, der sikker os, at Folkethingets Beto opretholdes for Fremtiden. De Venre, som de Herrer foreslaa, enten at anerkjende, at Folkethinget ikke tør sige Nei, hvad det ærede Medlem fra Thisted (Sagb) var oppe med, eller ogsaa faktisk anerkjende den faktiske Tilstand her i Landet, hvad det ærede Medlem fra Frederiksbævt (Holch) foreslog, jaaledes at Regjeringen kan regjere, som den har Lyft til, og, naar den ikke kan blive enig med Folkethinget, dog kan gjøre, hvad den vil, det er Venre, som de Herrer maa tage paa deres Ansvar. Jeg gad dog vidst, om det virkelig er de Herrer's Mening at ville have slaaet fast, at naar Regjeringen ikke bliver enig med et af Thingene om en eller anden Foranstaltning, saa har den Lov til at gjøre,

hvad den vil. Jeg gad vidst, om de ville have den Forstaaelse af Forsatningen anerkjendt som Grundlaget for en Politikk, at naar Landstinget ikke vil gaa ind paa en Foranstaltning, som Regjeringen og Folkethinget ønsker, skal denne Foranstaltning gjenføres imod Landstingets Villie. Ville de finde det rigtigt? Men er det da ikke den Forstaaelse, de have gjort gjældende overfor Folkethinget lige siden Halvfjerdsferne, og som de have kæmpet for paa Valgtribunerne i alle de Aar? Ville de fastholde det, saa vil det vise sig, at de ere fuldstændig ude af Stand til at udrette Nogetsomhelst. Nei, ville de udrette noget Godt, er den første Betingelse, at de have et klart Program, men saalænge de sidde her og kun gjentage det Samme og enten ikke ville tale klart og tydelig eller kun gjentage det Program, de ere valgte paa, nemlig det radikale Høires Program, kunne de være sikre paa, at de, om de end vistnok kunne faae megen anden Glæde i Verden, dog ikke ville faae noget Forlig, og da vil det Naab, som det Parti har, der har sat deres Valg igjennem, nemlig at vi skulle vedblive at have det, som vi have det, gaa i Opfyldelse. Til det ærede Medlem, der er valgt i Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner), skal jeg blot gjøre en Bemærkning. Han sagde, at jeg ikke kan forstaa mig noget paa Forsvarssagen, fordi jeg ingen Interesse har for den. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at naar han har været længere her i Thinget, vil han utvivlsomt kunne følge bedre med, thi for enhver Anden vil det have været meget forstaaeligt, at hvad jeg har sagt, er, at jeg har ikke nogen Interesse for den militære Argumentation for eller imod Forternes Belliggenhed eller for eller imod Kjøbenhavns Befæstning, idet hele denne Side af Sagen ikke kan have Interesse for mig, da jeg er en Modstander af, hvad de kalde Forsvarssagen. Naar jeg er en Modstander deraf, af den hele Befæstning, er det af andre Grunde end militære — jeg forstaaer ikke de militære Grunde — nemlig fordi jeg anser Forsvarssagen, Kjøbenhavns Befæstning, derom er der ingen Tvivl for mig, for den største økonomiske Ruin og den største politiske Ulykke for vort Land, og derfor er det mig ganske ligegyldigt, om Andre af militære Grunde, der kunne anføres, have Tillid til den; thi det kommer ikke an paa militære Betragtninger; det er politiske og økonomiske Grunde, det kommer an paa. Derfor er jeg en Modstander deraf.

Holch: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?